

Resolució 441/2025, de 27 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 127/2025

Administració reclamada: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.
Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Expedients d'aprofitaments forestals que acrediten un dret consolidat

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La informació demanada d'expedients d'aprofitaments forestals als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat. Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

Paraules clau: Generalitat. Persona jurídica. Informació inexistent. Desestimació.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 24 de gener de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 127/2025, presentada per l'Associació Forestal de les Comarques de Tarragona contra el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). En la reclamació es diu que no s'ha rebut resposta del Departament i es manifesta que el motiu de la petició es deu a un recurs de reposició interposat per l'entitat reclamant.

El 17 de juliol de 2024 l'entitat reclamant sol·licita a l'instructor dels serveis jurídics de la direcció general de boscos, del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el següent: "informació jurídica, mitjançant una pregunta concreta ressaltada en el document adjunt, sobre el concepte de l'anomenat "dret consolidat".

Aquesta sol·licitud es formula en el context de la denegació d'uns aprofitaments forestals a la finca "El Prat", situada a Figuerola del Camp, per part del director dels Serveis Territorials del DARP a Tarragona de 16/10/2023, que va donar lloc a la interposició d'una reclamació patrimonial, denegada per resolució de 4/09/2024.

2. El 17 de gener de 2025 per Resolució del Conseller d'Agricultura, es desestima el recurs de reposició interposat contra la denegació de la reclamació patrimonial, per considerar, en síntesi, que no existeix un nexa causal entre els danys al·legats i el funcionament del servei públic afectat.

D'una banda, l'existència al·legada per l'entitat reclamant, d'un dret consolidat preexistent per als aprofitaments forestals, en virtut dels quals es reclama informació sobre dades històriques dels arxius del DARP per acreditar la seva posició jurídica i d'altra, es pretén el reconeixement a la corresponent indemnització per la restricció que s'ha produït.

L'Administració afirma que "no s'han trobat expedients administratius d'aprofitaments forestals en els arxius dels Serveis Territorials del Departament", i el reclamant afirma que "li consta que els arxius actuals, dipositats en els Serveis Territorials de Tarragona, són incomplets i que falten anys: del Districte Forestal (1871-1962) cedits a l'arxiu històric de Tarragona i altres els del període aproximat (1995-2008) època que es tramitaven les autoritzacions forestals des de les oficines comarcals, dipositats en els arxius comarcals de la Generalitat i, per tant, molts documents s'han extraviat a causa de diverses raons".

L'Administració manifesta a la resolució que les consideracions del reclamant no van ser desvirtuades en el tràmit d'audiència atorgat a l'entitat recurrent ni en cap moment posterior. Tanmateix, la prova proposada per l'entitat recurrent que es presenta en la fase de recurs, ha estat admesa i es valorada en l'apartat corresponent, tot i que es considera que no desvirtuen les consideracions del Departament respecte de la manca d'acreditació del dret consolidat pretès .

Respecte de l'existència d'expedients d'aprofitaments forestals en els arxius de l'Administració, s'afirma que "s'ha realitzat una tasca de recerca àmplia en diversos arxius a fi de comprovar l'afirmació de l'entitat recurrent sobre aquesta qüestió, tot revisant arxius d'aprofitaments forestals a la finca "el Prat" des de l'any 1974, any en què es va rescindir el Consorci de la finca amb l'Administració forestal fins a l'actualitat. D'aquesta revisió la SBRF ha constatat la inexistència d'expedients administratius i/o altra documentació administrativa que acrediti, que s'hagi dut a terme un aprofitament comercial a la finca a càrrec dels diferents titulars de la finca (GG , RR, DD, empresa), o a càrrec de tercers."

De tot això, a la resolució es conclou que "de la revisió dels arxius d'expedients d'aprofitaments forestals des de 1965, data de formalització del Consorci, fins l'actualitat, i de l'anàlisi de l'evolució del paisatge forestal a partir de les orto imatges, es pot concloure inexistència d'expedients i/o altres documents d'aprofitaments forestals comercials a la finca, així com inexistència d'evidències cartogràfiques de superfícies tallades/aprofitades amb aquest objectiu."

S'afegeix que “ pel que fa a l'existència d'expedients sobre aprofitaments forestals en els diversos arxius, que l'informe de la SBRF de 12/11/2024 conté 2 annexos amb el llistat d'expedients d'aprofitaments forestals de l'any 1973 a l'any 1981 transferits a l'Arxiu Històric de Tarragona (annex 3) i un altre dels expedients des de l'any 1986 a l'any 2012 transferits a l'Arxiu Central de la Generalitat de Catalunya (annex 4), informació que va ser posada a disposició de l'entitat recurrent el 12/11/2024.”

“En definitiva, la part recurrent s'ha limitat a afirmar que s'han realitzat aprofitaments forestals en la dècada dels anys 20 de segle passat i per a l'any 2000, però, d'una banda, no ha aportat cap prova concloent que permeti justificar aquest fet i, de l'altra, com ja s'ha exposat en els paràgrafs anteriors, tampoc consta en els arxius del DARP ni en els històrics que a la finca objecte de la reclamació s'hagi tramitat cap expedient d'aprofitament forestal comercial. Per tant, ni de l'expedient de responsabilitat patrimonial ni de l'expedient del recurs es desprèn l'existència de cap element probatori que permeti afirmar que a la finca “El Prat” s'haguessin realitzat aprofitaments comercials amb anterioritat a l'any 2000 que donessin lloc a mesures compensatòries. Aquest fet permet concloure la inexistència del nexa causal necessari per atribuir el dret a ser indemnitzat per la denegació de l'aprofitament a causa de l'existència de fauna protegida, d'acord amb l'article 32.1 de l'LRJSP.”

3. El 24 de febrer de 2025 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Agricultura i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
4. En la mateixa data, la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 17 de març de 2025 la GAIP rep informe de l'Assessoria Jurídica del Departament d'Agricultura que conclou el següent:

“ 1. Aquest Departament ha donat resposta a totes les peticions formulades per la part reclamant i ha resolt totes les qüestions plantejades en els procediments tramitats, tant en l'expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial com en del recurs de reposició, d'acord amb l'article 88.1 de l'LPACAP. Conseqüentment, no s'ha aplicat cap límit d'accés a la informació pública, en no tractar-se de procediments d'aquesta naturalesa, a l'empara de la disposició addicional primera de la Llei 19/2014.

2. Les qüestions sobre les quals l'entitat reclamant argumenta que se li denega l'accés a la informació pública són de caràcter jurídic i, per tant, d'una banda, no responen al concepte d'informació pública definida a l'article 2.b de la Llei 19/2014 i, de l'altre, conformen al·legacions formulades i tràmits dins d'un procediment administratiu en curs que se substancien dins d'aquest, que en el cas que ens ocupa han estat l'expedient de determinació de la reclamació patrimonial i el posterior recurs potestatiu de reposició. A més, cal indicar que d'acord amb l'article 29.2 de la Llei esmentada s'han d'inadmetre a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent.”.

3. L'Associació Forestal de les Comarques de Tarragona està utilitzant el procediment d'accés a la informació pública per discutir qüestions materials jurídiques i de procediment que han de tenir lloc dins el marc del procediment administratiu que es tracti. En aquest sentit, la resolució del recurs de reposició de 15/01/2025 és susceptible de ser impugnada judicialment, en els termes indicats (Doc. 21 de l'annex 2), que és la via adequada de revisió de l'actuació administrativa”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. D'acord amb aquest precepte, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

2. Sobre la desestimació de la reclamació

L'entitat reclamant demana, tal com es desprèn dels antecedents, els expedients administratius d'aprofitaments forestals que podrien acreditar la posició jurídica pretesa, que anomena la consolidació del seu dret. Efectivament es constata que la informació reclamada d'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG és informació pública ja que consistiria en "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Els antecedents posen de manifest que es demanen aquests expedients per acreditar la consolidació d'un dret susceptible d'ésser indemnitzat.

Aquesta Comissió aclareix que no és competent, per no formar part de l'objecte del dret d'accés a la informació, i per tant no pot garantir, ni reconèixer, respecte de l'abast d'aquest dret controvertit i per tant la Comissió no es pot pronunciar respecte de quina sigui l'afectació ni el contingut del "dret consolidat" reclamat.

A més, dels antecedents es desprèn de forma clara que, davant la pretensió d'obtenir la informació sobre els expedients relatius als aprofitaments forestals demanats, l'Administració manifesta no disposar d'aquesta informació. Expressament afirma a la resolució de denegació del recurs de reposició que "s'ha realitzat una tasca de recerca àmplia en diversos arxius a fi de comprovar l'afirmació de l'entitat recurrent sobre aquesta qüestió, tot revisant arxius d'aprofitaments forestals a la finca "el Prat" des de l'any 1974, any en què es va rescindir el Consorci de la finca amb l'Administració forestal fins a l'actualitat. D'aquesta revisió la SBRF ha constatat la inexistència d'expedients administratius i/o altra documentació administrativa que acrediti, que s'hagi dut a terme un aprofitament comercial a la finca a càrrec dels diferents titulars de la finca (GG, RR, DD, empresa), o a càrrec de tercers."

D'aquesta tasca de cerca, a la resolució es conclou que "de la revisió dels arxius d'expedients d'aprofitaments forestals des de 1965, data de formalització del Consorci, fins a l'actualitat, i de l'anàlisi de l'evolució del paisatge forestal a partir de les ortoimatges, es pot concloure inexistència d'expedients i/o altres documents d'aprofitaments forestals comercials a la finca, així com inexistència d'evidències cartogràfiques de superfícies tallades/aprofitades amb aquest objectiu."

D'acord amb això, aquesta Comissió no pot més que concloure que la informació que es demana segons les manifestacions reiterades del Departament reclamat és inexistent, i l'Administració afirma no disposar de la documentació demanada.

La inexistència de la informació no és una causa que pugui motivar la inadmissió de les sol·licituds d'accés a la informació pública (d'acord amb les previsions de la LTAIPBG) ja que no es compta entre els motius taxats d'inadmissió. Com ha considerat aquesta Comissió, l'Administració -en supòsits com el que ara ens ocupa- ha d'admetre la sol·licitud d'informació i respondre de forma clara i inequívoca que no disposa de la informació sol·licitada. Aquesta ha estat la forma de procedir de l'Administració, com es palesa en la resolució contra la qual reclama l'entitat, que expressa de forma evident que no ha trobat i no disposa de la informació demanada i això, ja consisteix en sí mateixa una informació pública de valor per a la reclamant que sol·licita l'accés.

Per tant, constatat que s'ha manifestat clarament per l'Administració reclamada que no disposa de la informació que es demana, això sí que pot motivar una desestimació de la posterior reclamació davant d'aquesta Comissió.

Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En els termes establerts per la normativa d'aplicació, la GAIP vetlla per les garanties del dret d'accés a la Informació pública mitjançant el procediment de reclamació establert a l'article 39.1 LTAIPB i desenvolupat al capítol VI RGAIP. Es recorda que el procediment de Reclamació no habilita a la GAIP a qüestionar la delimitació que una Administració hagi fet – sempre que sigui de manera expressa i inequívoca, com succeeix en aquest cas i d'acord amb les previsions de l'ordenament jurídic aplicables a la matèria- de quina és la informació que es troba en el seu poder i en relació amb la qual es pot exercir el dret d'accés a la informació.

Dit això, aquesta Comissió no pot posar en dubte la no existència de la informació reclamada a al Departament d'Agricultura i per tant, és procedent desestimar aquesta Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de febrer de 2025, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 127/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 127/2025 i disposar la seva publicació al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.